

Sygn. akt IX W 3043/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. P. S. (1)

po rozpoznaniu w dniu 27 października, 24 listopada 2016 r. sprawy

Ł. S.

s. W. i W. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 14 września 2016r. o godzinie 09:13 w O. na ul. (...) będąc właścicielem samochodu marki P. (...) o nr rej. (...) wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi nie udzielił właściwemu organowi państwowemu informacji komu w dniu 29.07.2016r. o godzinie 11:58 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) powierzył w/w pojazd do kierowania.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego Ł. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go, wymierzając na podstawie art. 96 § 1 kw w zw. z art. 96 § 3 kw **karę 500 (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.**

Sygn. akt IX W 3043/16

UZASADNIENIE

Obwiniony Ł. S. mieszka w O. , prowadzi własną działalność gospodarczą, na utrzymaniu ma troje dzieci (k 17)

W dniu 29 lipca 2016r około godziny 12.10 funkcjonariusze policji K. S. i P. S. (2) otrzymali polecenie od dyżurnego K. O. udania się na ul (...), gdzie kierujący samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) koloru (...) miał przejechać przez skrzyżowanie z ul (...) na czerwonym świetle. Funkcjonariusze nie odnaleźli opisanego pojazdu mimo patrolowania ul (...), okolic(...).

Zdarzenie z udziałem pojazdu P. (...) o nr rej. (...) zostało zarejestrowane przez monitoring miejski. Pojazd ten o godzinie 11.58 poruszał się ul (...) w O. od strony ul (...) w kierunku ul (...). Zatrzymał się za pojazdami czekającymi na możliwość skrętu w prawo, następnie zmienił pas na lewy -oznakowany znakami poziomymi do jazdy na wprost i w lewo, ominął samochody stojące na pasie prawym i nie stosując się do wskazań sygnalizacji świetlnej skręcił w prawo. W tym czasie pojazdy znajdujące się na pasie prawym stały czekając na zmianę sygnału świetlnego. Kierowcą P. (...) o nr rej. (...) był mężczyzna ubrany w białą koszulkę. Nagranie nie pozwalało na jego identyfikację.

W dniu 14 września 2016r obwiniony Ł. S. został wezwany do K. w O., jako właściciel pojazdu P. (...) o nr rej. (...) w związku z ujawnieniem popełnienia przez kierującego opisanym pojazdem wykroczenia z art. 92§1kw. Przesłuchujący go funkcjonariusz policji –P. P. (1), zapytał obwinionego komu powierzył w/w pojazd do używania lub kierowania w dniu 29 lipca 2016r o godzinie 11.58 w O. na skrzyżowaniu ul (...). Obwiniony oświadczył, iż nie prowadzi ewidencji, nie ma takiego obowiązku i nie wskaże osoby, która użytkowała pojazd. Oświadczył także, iż on nie popełnił wykroczenia. Nie wskazał ile osób korzysta z opisanego pojazdu.

(d. zeznania P. P. k 34, nagranie k 9, notatka k 3,7, raport k 4-6, wydruk z K. k 8, 18, wyjaśnienia obwinionego k 17v)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił w toku czynności wyjaśniających, iż nie jest w stanie wskazać osoby, której powierzył pojazd do kierowania we wskazanym miejscu i czasie, z uwagi na upływ czasu. Wyjaśnienia te obwiniony złożył 14 września 2016r (k 17-17v)

Sąd nie dał wiary argumentacji obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Z zeznań P. P. wynika jednoznacznie, iż obwiniony odmówił wskazania osoby, której powierzył pojazd P. (...) o nr rej. (...) do używania lub kierowania w dniu 29 lipca 2016r o godzinie 11.58 w O.. O udzielenie takiej informacji funkcjonariusz policji prowadzący czynności wyjaśniające w sprawie ujawnionego wykroczenia z art. 92§1kw zwracał się do obwinionego. Z relacji P. P. wynika, iż obwiniony oświadczył, że nie wskaże osoby, która użytkowała pojazd, nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji. Obwiniony nie wskazał także ile osób korzysta z opisanego pojazdu. Oświadczył natomiast, iż on nie popełnił wykroczenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadka uznając je za spójne i logiczne.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania. Brak powyższej informacji uniemożliwił ustalenie sprawcy wykroczenia popełnionego 29 lipca 2016r. Obwiniony z pewnością posiadał wiedzę o kręgu osób, które mogły korzystać z opisanego pojazdu w danym miejscu i czasie. Wskazanie tych osób pozwoliłoby na prowadzenie dalszych czynności wyjaśniających w celu ujawnienia osoby, która kierowała pojazdem i była sprawcą wykroczenia. Zasłanianie się przez obwinionego upływem czasu nie jest przekonywujące zważywszy, iż od dnia 29 lipca 2016 do dnia wezwania obwinionego do wskazania osoby, której pojazd powierzył minęło zaledwie 47 dni. Wartość pojazdu, który poruszał się sprawca wykroczenia z dnia 29 lipca 2016r, jest znaczna. Nie sposób zatem przypuszczać by obwiniony powierzał go w sposób niekontrolowany osobom których danych nie zna.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego polega na tym, że w dniu 14 września 2016r. o godzinie 09:13 w O. na ul. (...) będąc właścicielem samochodu marki P. (...) o nr rej. (...) wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi nie udzielił właściwemu organowi państwowemu informacji komu w dniu 29.07.2016r. o godzinie 11:58 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) powierzył w/w pojazd do kierowania.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie

polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uważa się zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi. Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu, którym jest funkcjonariusz policji prowadzący czynności wyjaśniające. Żądanie od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. Obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłoby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narazenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 k.w. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK(...) uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP(...) z 30.09.2014 r., Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P (...)).

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia -k 18.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 500 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 50 złotych.